

Med Hensyn til *Tilsynets Omfang* bemærkes, at dette maa rette sig efter hver enkelt Forenings Forhold. I Foreninger, der arbejder med en Laanegrænse paa omkring 50 pCt. af de nuværende Handelsværdier, vil Tilsynet efter Kommissionens Opfattelse — foruden gennem den sædvanlige Gennemgang af de aarlige Regnskaber — kunne udøves paa den Maade, at Direktionen til Ministeriet indsender udførlige Oplysninger om det stedfundne Udlaans Forhold til Hartkorn (for de større Landkreditforeninger) og Ejendomsskyld, Restancerne Størrelse, Antal overtagne Ejendomme og navnlig den *Behæftelsesprocent, der konstateres ved Ejerskifter*, jfr. Forslagets § 13. Disse Oplysninger bør optages i den Beretning om Tilsynsvirksomheden, som Ministeriet efter Bestemmelsen i Forslagets § 12, 1. Stykke fremtidig skal udgive.

I Tilfælde, hvor det er — eller ved den ovennævnte Kontrol bliver — Ministeriet bekendt, at en Forenings Udlaan i et væsentligt Antal Tilfælde maa antages at overstige eller have oversteget 60 pCt. Grænsen, er det imidlertid efter Kommissionens Opfattelse nødvendigt, at der føres et mere indgaaende Tilsyn; dette maa udføres „i Marken“ og kan ikke indskrænke sig til et kontormæssigt Tilsyn, idet den direkte personlige Forhandling med Direktion, Udvalg af Repræsentantskab og Revisorer ikke kan erstattes af selv meget udførlige Indberetninger. Under denne Form udøver Ministeriet det ved Lov Nr. 160 af 11. Maj 1935 paabudte Tilsyn med Østifternes Land-Hypotekforening og Husmandshypotekforeningen, og man maa anse det for muligt at organisere Tilsynet med de andre Hypotekforeninger og med de Kreditforeninger, som der i denne Forbindelse overhovedet kan være Tale om, paa tilsvarende Maade.

Det bemærkes, at man samtidig med nærværende Forslags Fremsættelse har indledet Forhandling med Kreditforeningerne om Indsendelse fra 1. April 1936 i en for Foreningerne fælles Form af forskellige regnskabsmæssige Oplysninger, jfr. herved Bestemmelsen i Forslagets § 13.

Ved Bestemmelsen i Forslagets § 16 foreslaas det, at *Revisionen* foretages af mindst to Revisorer, af hvilke Indenrigsministeriet har Ret til at udnævne den ene, medens Repræsentantskabet udnævner de øvrige. I Praksis er Repræsentantskaberne i en Række Foreninger i de senere Aar gaaet over til at udnævne en statsautoriseret Revisor ved Foreningen. Da denne Udvikling maa anses for ønskelig, foreslaas det i § 16,

at — for saa vidt Indenrigsministeriet ikke for sit Vedkommende har udnævnt en statsautoriseret Revisor til Revisor i Foreningen — skal en af de af Repræsentantskabet udnævnte Revisorer være statsautoriseret Revisor.

Kommissionens Betænkning indeholder S. 60—153 en udførlig Begrundelse af Bestemmelserne i Forslagets §§ 19—31 om Laanegrænse og Vurderinger, solidarisk Ansvar, Amortisation og Forrentning af Laan og Obligationer, Bidrag til og Udbetalinger fra Reserve- og Administrationsfonden, Regnskabsaflæggelse og Anbringelse af Midler, og man kan i det hele henvisse til den der givne Fremstilling af disse Spørgsmaal af mere teknisk Karakter. Med Hensyn til Spørgsmaalet om fremtidig at tilvejebringe bedre *Overensstemmelse mellem Kreditforeningernes Vurderingsmænds Vurderinger og de af det offentlige foretagne Vurderinger til Ejendomsskyld* henvises der til Betænkningens Side 86—89, hvor Kommissionen indstiller, at der indføres en Grænse i Forhold til Ejendomsskyldværdien for Størrelsen af de af Kreditforeningerne ydede Laan. En Forudsætning herfor maa det dog efter Kommissionens Opfattelse være, at en saadan Laanegrænse samtidig indføres for de Laangivere, der yder Laan efter Reglerne om Udlaan af umyndiges Midler, og det fremhæves i Betænkningen, at Indførelsen først bør ske, naar Ejendomsskyldvurderingsniveauet faktisk nogenlunde svarer til Handelsværdierne. I Henhold til Kommissionens Indstilling har Indenrigsministeriet optaget Forhandling med Justitsministeriet om dette Spørgsmaal.

Ved Bestemmelsen i Forslagets § 24, 3. Stykke foreslaas det fastsat, at Kreditforeningerne kun kan udstede Obligationer, der bærer en højere Rente end 5 pCt., naar Indenrigsministeriets Samtykke indhentes. Denne Bestemmelse maa antages at svare til den gældende Retstilstand, jfr. Betænkningen S. 136, hvor det anføres, at der siden 1922 bestaar en Ret for samtlige Foreninger til at udstede 4½ og 5 pCt. Obligationer. Heri har Bestemmelserne i § 1, 1. og 3. Stykke i Lov Nr. 363 af 16. December 1933 om Rentelettelse ved Konvertering m. v., hvorefter Udlaansvirksomheden i 4½ og 5 pCt. Afdelinger midlertidigt er standset, ikke tilsigtet at gøre nogen Ændring.

Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Amortisationen af Kasseobligationer bør foregaa gennem *Udtrækning eller Opkøb* har et Mindretal indenfor Kommissionen, bestaaende af *Helver, K. J. Kristensen og Sv. Nielsen* udtalt følgende: